

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn.

Naše č.j.
OUR.Sm.p.30662-60890/09-Za-
vyr/36299/10

Vyřizuje / linka/e-mail
Zacharieva Taťána Ing.arch. / 178/
tatana.zacharieva@praha5.cz

Praha
12.7.2010

Vyrozumění o obsahu odvolání

Úřad Městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, vydal dne 26.5.2010 pod č.j.OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-UR rozhodnutí, kterým umístil stavbu označenou „Centrum zdraví Smíchov – Pavilon Sever“. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání účastníci řízení:

- Občanské sdružení Sdružení pro ochranu příznivých životních podmínek od Bulovky po Šalamounku, Mikšovského 818/13, 158 00 Praha 5 (naše č.j. 36299/10)
- Občanské sdružení Sdružení ze krajinu kolem nás, Nad Kuliškou 462/6, 150 00 Praha 5 (naše č.j. 36481/10)

S texty odvolání je možno se seznámit v informačním středisku Úřadu MČ Praha 5, Štefánikova 13-15, v těchto úředních hodinách:

Pondělí a středa 8 - 18
Úterý a čtvrtek 8 - 15.30
Pátek 8 - 15.

V souladu s § 86 odst.2) zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) vyzýváme k vyjádření k obsahu odvolání a to do 10 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění.

Ing.Arch. Eva Čechová, MBA
vedoucí odboru

Příloha: odvolání dle textu

Městská část Praha 5
Úřad městské části
Odbor územního rozhodování
nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5
III/14/01

Rozdělovník:

I. účastníci řízení (§ 85, odst. 1, SZ) – doporučeně do vlastních rukou

- 1) IKA holding, a.s., Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2
- 2) Hl.m.Praha, zast. URM, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2

II. Účastníci řízení (§ 85 odst.2 SZ) - veřejnou vyhláškou

- 3) MČ Praha 5 – **úřední deska**

Pro informování účastníků řízení na úřední desce po dobu 15 dnů a podání zprávy o zveřejnění.

Za správnost : Zacharieva
Stejnopis : spisy A/5

Městská část Praha 5

Městská část Praha 5, Nám. 14. října 1381/4, Praha 5, 15022

Ša/28.6.10

MC05X004QM3P

PRŮVODKA ELEKTRONICKÉHO PODÁNÍ

Datum podání: 28.06.2010 09:58:19	EL. PODATELNA: podatelna@praha5.cz
Věc: SZK - odvolani k c.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-	Identifikátor el. podání: MC050C0000A7
Poznámka: SZK - odvolani k c.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-	Předmět: SZK - odvolani k c.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-
Odesílatel: gefa@atlas.cz, „ gefa@atlas.cz	Datum doručení: 28.06.2010 09:57:51
E-mail odes.: gefa@atlas.cz	Datum ze dne: 28.06.2010 09:28:24
Počet příloh: 1	Stav el.podání: Podáno
Seznam příloh: ;mail_1.eml;odvolani_medifin_sever.pdf	Datum zpracování: 28.06.2010 09:58:19
Přiděleno: Odbor územ. rozhodování	Zpracoval: Schneiderová Anna, POD-VED
	Výsledek zpracování: podání přijato
	Podpis: Ověřeno
	Ověření: OK
	Datum ověření: 28.06.2010 09:58:04
	Časové razítko: Neurčeno
	Ověření čas. r.: Neurčeno
Datum a podpis zpracovatele:	

Městská část Praha 5 Úřad městské části nám. 14. října 1381/4 p	
Datum doručení:	28 -06- 2010
Číslo jednací:	MC 05-36481/2010
Počet listů příloh:	Počet listů:

Magistrát hlavního města Prahy

Odbor stavební
Jungmannova 35/29
111 21 Praha 1

prostřednictvím:

Úřad městské části Praha 5

Odbor územního rozhodování
Náměstí 14. října č. 4
150 22 Praha 5

Městská část Praha 5 Úřad městské části nám. 14. října 1581/4	
Datum doručení:	28 -06- 2010
Číslo listu:	HC 05 36 481 20 10
Počet listů celkem	Počet listů

V Praze dne 28. 6. 2010

k č.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-UR

Odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Centrum zdraví Smíchov – Pavilon Sever“ na pozemcích parc.č. 3066/2, 3066/3, 3112/2 v k.ú. Smíchov v Praze 5.

Vážené dámy a pánové,

Dne 26. 5. 2010 vydal Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování (dále jen stavební úřad), předmětné rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podáváme odvolání jménem občanského sdružení „Sdružení za krajinu kolem nás“ (dále jen SZK).

I

Přípustnost a včasnost odvolání

SZK je v této věci dotčenou veřejností ve smyslu ust. § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (zákon o ochraně přírody krajiny). Svoji účast v řízení stavebnímu úřadu oznámilo elektronickým podáním ze dne 22. 12. 2009, evidovaným pod číslem MC05X003LCTB. Na základě ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny tak získalo postavení účastníka řízení.

SZK dovozuje svoji účast v územním řízení také z ust. § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb. (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). Projednávaná stavba totiž představuje pouze dílčí součást většího záměru, jehož vliv na životní prostředí měl být posouzen podle uvedeného zákona (podrobněji viz odvolací námitka č. 2). Pokud se tak nestalo, pak nelze dopředu vyloučit ani možnou účast SZK v řízení na základě uvedeného zákona. Tato úvaha odpovídá platné judikatuře, která je citována v textu zmíněné námítky.

Rozhodnutí bylo SZK doručováno veřejnou vyhláškou. Na elektronické úřední desce bylo vyvěšeno dne 27. 5. 2010. Fikce jeho oznámení nastala dne 11. 6. 2010. Konec odvolací lhůty připadá na den 26. 6. 2010. To je ovšem sobota, takže posledním dnem pro podání odvolání je pondělí 28. 6. 2010. Odvolání je podáno v tento den a je proto podáno včas.

II

Rozsah odvolání

Odvolání směřuje proti:

I. Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, č.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-UR ze dne 26. 5. 2010, o umístění předmětné stavby, v celém jeho rozsahu.

Sdružení za krajinu kolem nás
Nad Kuliškou 462/6, 150 00 Praha 5
IČO: 22727922

II. Obsahu vyjádření dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č.j. S–MHMP-627257/2009/1/OOP/VI/EIA/799P-1/Pos ze dne 23. 10. 2009.

III. Obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č.j. S-MHMP 594750/2009/1/OOP/VI ze dne 21. 10. 2009, v části týkající se ochrany ovzduší (bod 4 stanoviska).

IV. Obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy, č.j. MHMP 683793/2009/DOP-04/Dů ze dne 24. 8. 2009.

III Odvolací námitky

1. Záměr nelze pro účely posouzení vlivu na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) považovat za podlimitní. Záměr vyžaduje provedení zjišťovacího řízení podle uvedeného zákona.

Z podkladů doložených v průběhu řízení vyplývá, že záměrem žadatele od počátku není a nebyla realizace izolované stavby, ale demolice části areálu a výstavba několika nových objektů. Tato skutečnost je zřejmá i stavebnímu úřadu, když na začátku strany 2 rozhodnutí sám uvádí „Stavba označená v rozhodnutí „Centrum zdraví Smíchov – Pavilon Sever“ (dále též Pavilon Sever), která je předmětem tohoto rozhodnutí, je součástí záměru dostavby a modernizace stávajícího uzavřeného zdravotnického areálu při ulici Kartouzská“. V dalším textu rozhodnutí jsou pak vyjmenovány jednotlivé již známé stavby, které jsou součástí téhož záměru, včetně vydaných oprávnění.

Tento záměr je jako celek podle přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí zařazen do kategorie II (záměry vyžadující zjišťovací řízení). Záměr naplňuje dikci bodu 10.6, tj. skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3 000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu.

K záměru proto musí být provedeno zjišťovací řízení; jakýkoliv jiný postup představuje obcházení zákona. SZK k tomuto cituje z rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 10 Ca 32/2006 – 143, ze dne 9. 5. 2008, přičemž upozorňuje, že níže uvedenou interpretaci potvrdil i Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 88/2008 – 301, www.nssoud.cz.

Účelem posuzování vlivů na životní prostředí (§ 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popř. opatření podle zvláštních předpisů a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti ... Má-li být tento účel naplněn při rozhodování o umístění stavby a tedy před vlastní realizací, pak je nutno návrh na umístění stavby z hlediska dopadu na životní prostředí posuzovat jako celek a jeden záměr, nikoli jednotlivé stavební objekty (části celku) vytrhávat a považovat za samostatné; realizace stavby jako celku bude vykazovat onen dopad, nikoli její dílčí části. To, že části celku by v případě nerealizování návrhu v úplnosti byly schopné případně i samostatně svoji funkci plnit, nemůže ovlivnit to, zda návrh jako jeden záměr má být podroben posouzení vlivu na životní prostředí. Účelové dělení souboru staveb na dílčí, s tím, že jde o záměry samostatné, je obcházením zákona"

V rozporu s citovaným právním názorem Městského soudu i Nejvyššího správního soudu je ale záměr předkládán k posouzení po částech. Do této chvíle tak byly oznámeny dílčí podlimitní záměry uvedené v informačním systému EIA (http://tomcat.cenia.cz/eia/view.jsp?view=eia_podlimitni) pod kódy PHA125P, PHA635P, PHA799P a PHA843P. Uvedené záměry jsou vydávány za samostatné a to přesto, že jak podle názoru SZK, tak i podle názoru stavebního úřadu, tvoří jeden celek. Tento celek dosahuje stanovených limitních hodnot, a proto vyžaduje provedení zjišťovacího řízení.

SZK námitku v tomto smyslu uplatnilo již v průběhu řízení. Stavební úřad námitce nevyhověl. V jejím vypořádání uvedl, že se jedná o soukromý názor SZK, přičemž k posouzení této otázky je příslušný odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy jako dotčený orgán státní správy. Ten ve svém sdělení konstatuje, že záměr nepodléhá zjišťovacímu řízení, přičemž stavebnímu úřadu nepřísluší přehodnocovat o své vůli stanoviska dotčených orgánů.

Takový názor stavebního úřadu nemá zákonnou oporu a neodpovídá konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, čj. 1 As 68/2008 – 16 publikovaný též ve Sbírce rozhodnutí NSS číslo 3/2009, ročník 7, rozhodnutí č. 1786; dále rozsudek ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008 – 123; ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 – 30; ze dne 30.9.2009, čj. 4 As 25/2009 – 163, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

SZK k tomu cituje např. ze druhého zmíněného rozsudku:

Stavební úřad se proto námitkou směřující proti podkladovým stanoviskům musí zabývat... Pokud je stanovisko v řízení před stavebním úřadem ze strany účastníka napadeno jakožto vnitřně rozporné, pak je stavební úřad stejnou cestou, tj. ve spolupráci s tímto orgánem, povinen skutečné či tvrzené rozpory sám odstraňovat... Těmito rozpory se stavební úřad má povinnost zabývat z úřední povinnosti jakožto garant zákonnosti územního řízení. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů státní správy se tedy v případě zpochybnění jejich vzájemného souladu jeví jako nedostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu v tomto směru. Stavební úřad by se tak zbavoval své aktivní role v rozhodovacím procesu a jeho role by v krajním případě byla zredukována ad absurdum na pouhý sběr dat (vyjádření, posudků a stanovisek) a pozdější deklarování závěrů dotčených orgánů státní správy cestou formálního vydání rozhodnutí na jejich základě. Je zřejmé, že takovou pasivní roli stavebnímu úřadu zákon nepřisuzuje.

V daném případě se navíc jedná o vyjádření dotčeného orgánu, které není pro další postup stavebního úřadu závazné. SZK k tomu cituje ze stejného rozsudku:

Jinými slovy, jestliže nepůjde o závazné stanovisko, pak naopak stavební úřad vlastní úvahu učinit musí. Odkázat lze v návaznosti na shora uvedené i na judikát Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 11. 2002, č. j. 6 A 7/2002 – 55, v němž Vrchní soud vyslovil názor, že vyšel-li správní orgán v důvodech rozhodnutí z podkladů dotčeného orgánu státní správy (v daném případě Správy CHKO), pak je na místě, aby také uvedl, jaká skutková zjištění z těchto podkladů vyvodil. Přikloní-li se přitom správní orgán k názoru jedné strany, pak je třeba, aby se odborně vypořádal s názory druhé strany a vyvrátil je. V posuzovaném případě je nutno názorem druhé strany rozumět názor, který ohledně podkladových stanovisek dotčených orgánů vyjádřili účastníci řízení (mj. i žalobce) ve svých námitkách.

Podle názoru SZK tak stavební úřad měl alespoň upozornit příslušný dotčený orgán na skutečnost, že navržená stavba je součástí většího záměru, který jako celek nebyl posouzen z hlediska vlivů na životní prostředí, a vyžádat si aktualizaci stanoviska.

SZK z výše uvedených důvodů nesouhlasí s obsahem vyjádření dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č.j. S–MHMP-627257/2009/1/OOP/VI/EIA/799P-1/Pos ze dne 23. 10. 2009. SZK navrhuje, aby k obsahu námitky bylo zajištěno vyjádření Ministerstva životního prostředí, jakožto nadřízeného správního orgánu ve věci posuzování vlivů na životní prostředí.

2. Záměr je navržen do území s nadlimitní imisní zátěží, přičemž tato skutečnost je obecně známa, a je konstatována i v předložené rozptylové studii. Závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší přesto vychází z předpokladu, že imisní limity v území jsou plněny, a z toho důvodu je se záměrem vysloven souhlas. Stanovisko tak nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V důsledku této skutečnosti se navíc orgán ochrany ovzduší nevypořádal se svojí základní povinností, kterou je posouzení přípustnosti záměru ve vztahu ke stávající nadlimitní zátěži území. Zmíněný rozpor byl namítán již v průběhu řízení, nicméně stavební úřad tento vnitřní rozpor stanoviska nevyřešil.

Jak již bylo konstatováno, závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. S-MHMP 594750/2009/1/OOP/VI ze dne 21. 10. 2009 nezohledňuje skutečnost že v dotčeném území jsou překročeny imisní limity.

Stanovisko vychází z předpokladu, že imisní limity jsou plněny, když ve své části B) uvádí: „V rozptylové studii byl hodnocen vliv předmětných zdrojů znečišťování – kotelen a provoz vyvolané dopravy. Studie zjistila, že imisní příspěvky relevantních znečišťujících látek (NO_2 , PM_{10} , CO a benzen v síti referenčních bodů budou velmi malé a ani v součtu s pozadím nezpůsobí překračování imisních limitů těchto látek v ovlivněném okolí domu“.

Takové tvrzení ovšem nemá v předložené rozptylové studii oporu, když její autoři dospěli k přesně opačnému závěru. V posledním odstavci na straně 18 rozptylové studie se doslova uvádí: „Pozadové imisní koncentrace oxidu dusičitého byly uvažovány ze stanice AIM č. 1459 Praha 5 – Smíchov, která je umístěna nad výjezdem ze Strahovského tunelu. V současné době je území Smíchova klasifikováno jako oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší, na 11,8 % území Prahy 5 je překračován roční imisní limit pro oxid dusičitý (viz. Věstník MŽP č. 6/2009). Dominantním zdrojem oxidu dusičitého v oblasti Smíchova je automobilová doprava. V tabulce č. 17 jsou k vypočteným imisním příspěvkům přičteny hodnoty imisního pozadí. Přičtením vypočtených ročních příspěvků v nejbližší obytné zástavbě k imisnímu pozadí se hodnoty prakticky nezmění. Hodnoty u oxidu dusičitého dosahují max 116,57 %, u prашných částic 91,14 % a u benzenu 75,79 % imisního limitu“. Je tedy zřejmé, že imisní limit pro oxid dusičitý je okolí navrženého objektu překročen.

Tento rozpor představuje zásadní vadu stanoviska. Stavební úřad se ho nepokusil v řízení odstranit, ač tak v souladu s platnou judikaturou zmíněnou v předchozí námitce učinit měl.

I

K dané otázce SZK považuje v první řadě za potřebné popsat současný stav ovzduší v dotčeném území. V této věci lze odkázat na závěr zjišťovacího řízení ve věci sousedního záměru „Změna využití 3. podzemního podlaží v budově Kulturního a obchodního centra – Nový Smíchov, Praha 5“, který je k dispozici na <http://www.cenia.cz/eia>, kód záměru PHA678. Na straně 6 se v něm uvádí:

V současné době, po deseti letech od projednání stavby KOC NS, je ovzduší v centrální části Smíchova stále nadlimitně zatíženo sledovanými škodlivinami, jak to ostatně hodnotí i samotné oznámení záměru. Situace se v posledních letech relativně ještě zhoršila a nelze očekávat, že by po dostavbě Městského okruhu a jeho zprovoznění došlo ke snížení těchto koncentrací. Pravděpodobný je naopak pokračující nárůst koncentrací, který nastává již nyní a bude s velkou pravděpodobností dále gradovat po zprovoznění Městského okruhu v úseku Malovanka – Pelc–Tyrolka. Například mezi lety 2007 a 2008 došlo téměř v celé Praze ke zlepšení kvality ovzduší, což dokazují naměřené výsledky ze sítě monitorovacích stanic. Avšak z patnácti stávajících měřících stanic došlo pouze u jedné, a tou je právě stanice Smíchov (která má velmi dobrou vypovídací hodnotu právě ve vztahu k předmětné lokalitě), ke zhoršení u obou nejdůležitějších znečišťujících látek, tedy u prachových částic a u oxidu dusičitého, přičemž nárůst u oxidu dusičitého (o více než $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$) lze označit za velmi podstatný.

...

Je nutno zdůraznit, že předmětné území patří svými parametry kvality ovzduší mezi nejhůře znečištěné lokality v Praze. Přitom je zde obrovská koncentrace nejrůznějších aktivit obchodních, administrativních,

dopravních, volnočasových atd., vyvolávajících vysokou koncentraci obyvatel. V takto navštěvovaných místech by měl být brán zřetel na kvalitu ovzduší ve zvýšené míře, navrhovaný záměr však kvalitu ovzduší do značné míry opomíjí. Přitom se jedná o oblast, která je velmi kvalitně obsloužena hromadnou dopravou a tedy nijak zásadně závislá na individuální automobilové dopravě.

...

Pokud budou v Praze vyhlášovány nízkoemisní oblasti, které jsou jedním z nástrojů současné evropské politiky ochrany ovzduší, pak oblast Anděla by nepochybně svými parametry a jejich předpokládaným vývojem v nejbližších letech patřila k nejpřednějším kandidátům pro aplikaci takového opatření.

Z uvedeného vyplývá, že kvalita ovzduší v centrální části Smíchova je špatná. Toto území je nadlimitně zatíženo z hlediska oxidu dusičitého a prachových částic. Ve střednědobém horizontu se zároveň očekává další zhoršení situace. Nejedná se přitom o situaci, která by nastávala pouze za nejnepríznivějších podmínek a po omezenou dobu v roce. Např. u oxidu dusičitého je překročení limitů plošné a týká se ročních průměrných koncentrací. Tato skutečnost je obecně známa a lze ji ověřit s využitím řady zdrojů (měření AIM, věstník Ministerstva životního prostředí č. 6/2009, modelové výpočty znečištění ovzduší na <http://www.premis.cz/atlaszp/apod>).

Pokud se v závazném stanovisku přesto uvádí, že imisní příspěvky relevantních znečišťujících látek ani v součtu s pozadím nezpůsobí překračování imisních limitů v ovlivněném okolí domu, pak orgán ochrany ovzduší při vydávání závazného stanoviska postupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů zakotvenými v zákoně č. 500/2004 Sb. (správní řád), zejména se zásadou materiální pravdy (ust. § 3 – zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti).

II

Na výše popsaném znečištění ovzduší v centrální části Smíchova se dominantním způsobem podílí automobilová doprava. Proto i většina opatření k nápravě situace diskutovaná na úrovni koncepčních dokumentů týkajících se rozvoje hlavního města Prahy předpokládá změny v oblasti dopravy, případně její omezení a regulaci.

Ve vztahu k záměru lze odkázat např. na Integrovaný krajský program snižování emisí a zlepšení kvality ovzduší na území aglomerace Hlavní město Praha přijatý usnesením Rady hl. m. Prahy číslo 1461 ze dne 12. 9. 2006. Mezi priority tohoto programu patří pod bodem 1.1.7 „Omezování zdrojů a cílů automobilové dopravy“ a pod bodem 5.1.2. „Územní rozhodování“. V programovém dodatku (příloha číslo 2 usnesení) se ke zdůvodnění obou těchto priorit uvádí, že je třeba omezovat vznik dopravně významných aktivit v zatíženém území a *zejména zamezit situaci, kdy bude město vynakládat značné finanční prostředky na opatření ke zlepšení kvality ovzduší a dosažené výsledky budou současně „neutralizovány“ novými zdroji znečišťování nebo souvisejícím nárůstem dopravní zátěže*.

Jako další programový dokument lze zmínit např. Strategický plán hl. m. Prahy, resp. jeho aktualizaci schválenou usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 22/42 ze dne 11. 12. 2008. V rámci jednoho z úkolů směřujících k dosažení strategického cíle P.1.1 „Redukce znečištění ovzduší podle platných limitů na ochranu zdraví“ je požadováno *omezovat na nezbytnou míru automobilovou dopravu především v centrální oblasti města a regulovat nabídku těch aktivit, které ji sem přitahují*.

Žádná z těchto skutečností není v závazném stanovisku zmíněna. Podle názoru SZK není intenzita dopravy, kterou záměr potenciálně může vyvolat, natolik zanedbatelná, aby vliv záměru bylo možno zcela pominout. Intenzita vyvolané dopravy navíc nebyla spolehlivě zjištěna a nebyly tak spolehlivě zjištěny ani její vlivy na okolí záměru. K nejasnostem v této věci uvádí SZK následující:

1. Předložený záměr je součástí širšího záměru rozvoje areálu Polikliniky Kartouzská. Tento záměr měl být posouzen z hlediska svých vlivů na dotčené území jako jeden celek a to i z hlediska vyvolané dopravy. Projednáváním celého záměru po jednotlivých dílčích částech a to včetně

samostatného projednávání záměrů na vytvoření nových parkovacích ploch ve zjednodušených postupech (územní souhlas), dochází k obcházení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (zákon č. 100/2001 Sb.). Viz též předchozí námitka. Projednání jednotlivých dílčích záměrů nemůže nahradit komplexní posouzení dopadů záměru jako celku na situaci v silně zatíženém území. K posouzení celé věci by přinejmenším měla být doložena celková bilance parkovacích stání, která jsou v areálu Polikliniky Kartouzská již realizována nebo ještě plánována, a celkové vyhodnocení vyvolané dopravy. To se však dosud nestalo.

2. Způsob využití novostavby Pavilonu Sever je znám pouze v obecné rovině, přičemž žadatel se k využití nového objektu odmítá blíže vyjádřit. Zkušenosti s předchozím záměrem Pavilonu Jih téhož žadatele nicméně ukazují, že lze očekávat vznik komerčního zařízení zaměřeného na nadstandardní služby. Prostory nedávno otevřeného Pavilonu Jih jsou totiž využívány především pro dva subjekty: pro kliniku plastické a estetické chirurgie Perfect Clinic (<http://www.perfectclinic.cz>) a pro nadstandardní zdravotní péči pro uzavřený okruh klientů v rámci služeb Program H plus (<http://www.programhplus.cz/>). Je otázkou, zda takový způsob využití ještě je v souladu s územním plánem, který dotčené území definuje jako funkční plochu veřejného vybavení. Veřejným vybavením se totiž podle oddílu 16, odst. 51 opatření obecné povahy hl. m. Prahy č. 6/2009 rozumějí „vybrané části občanského vybavení, zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu jako součást veřejné infrastruktury“. U výše uvedených zařízení přitom lze veřejný zájem na jejich vzniku jen obtížně dovodit a navíc se v daném území bezpochyby jedná o zařízení zbytná.

Z hlediska vyvolané dopravy je nicméně podstatné, že se jedná o zařízení, která své klienty hledají ve velmi širokém okolí, a to i za hranicemi hlavního města Prahy. Zároveň jsou tato zařízení zaměřena na skupiny obyvatel, které mají vyšší tendenci využívat individuální automobilovou dopravu. Pokud by obdobným způsobem měla být využita i novostavba Pavilonu Sever, pak se podle názoru SZK jedná o nevhodnou aktivitu, která je potenciálně dopravně významná a do území pouze přivede další automobily, aniž by pro něj znamenala přínos. Je otázkou, zda by pro ni proto neměly být stanoveny určité limity nebo alespoň zvážena možnost vedení dopravy mimo komunikaci Drtinova, tj. spíše vjezdem z komunikace Kartouzská. Případně by v souvislosti s celým záměrem rozvoje Polikliniky Kartouzská mohla být zčásti využita některá parkovací stání navržená v rámci již zmíněného záměru „Změna využití 3. podzemního podlaží v budově Kulturního a obchodního centra – Nový Smíchov, Praha 5“. Pro tyto účely má totiž KOC Nový Smíchov lepší napojení na komunikační síť a parkovací místa v tomto objektu tak pro dopravně významné aktivity v území znamenají menší zátěž. Takovýto postup by byl žádoucí i s přihlédnutím k tomu, že žadatel v areálu Polikliniky Kartouzská realizuje nová parkovací stání i mimo budovy na úkor parkově upravených ploch (viz např. podlimitní záměr PHA843P na <http://www.cenia.cz/eia>) Alespoň vznik takových parkovacích stání by proto mohl být eliminován.

3. Kromě výše uvedeného představují odhady vyvolané dopravy, které jsou uvedeny v rozptylové studii, dosti vysoká čísla s ohledem na kapacitu záměru. Tato doprava je navíc vedena nevhodně kolem několika škol v ulici Drtinova. Autoři rozptylové studie sice v doplňujícím vyjádření uvádějí, že odhady jsou záměrně nadsazené, nicméně ale neposkytují žádné informace, jak by přesnější odhady měly vypadat a proč se o přesnější odhady ani nepokusili. Na druhé straně lze jen obtížně získat přesnější odhad, když ani nejsou k dispozici údaje o předpokládaném využití objektu. Přesto existují indicie, že vlivy vyvolané dopravou mohou být významnější, než se v rozptylové studii předpokládá. Rozptylová studie v první řadě vychází z předpokladu, že Pavilon Sever bude vybaven podzemními garážemi o kapacitě 54 stání (viz strana 7 studie), přičemž ale skutečná kapacita garáží je vyšší (aktuálně 74 stání). Zároveň je z hlediska liniových zdrojů započítán pouze malý úsek ulice Drtinova (cca 100 m) a není tak bráno v potaz, že automobily se i po ujetí tohoto úseku budou pohybovat v silně zatíženém prostředí na území Smíchova a budou se muset teprve dostat ke kapacitní komunikační síti.

4. Jak ve svém rozhodnutí uvádí stavební úřad, navržená stavba vytváří novou lokální dominantu. V okolí záměru se přitom nejedná o ojedinělý případ, neboť se zde nachází řada nově umístěných nebo připravovaných staveb, které jsou z hlediska svého objemu a výšky dominantní, případně odpovídají velmi vysoké míře využití území navyšované oproti původním předpokladům v platném územním plánu. Zmínit lze např. záměry Sacre Coeur II – polyfunkční dům, bytový dům a dům pro seniory (záměr PHA527) – míra využití území byla zvýšena úpravou územního plánu U0564/2007 z kódu F na H; Administrativní budova Mozartova (podlimitní záměr PHA694P) – míra využití území byla zvýšena úpravou územního plánu U0778/2009 z kódu I na K, Bellevue Residence Grafická (záměr PHA696) – míra využití území v projednávané změně územního plánu Z1257/06 bude zřejmě zvýšena z navrženého kódu F na H nebo I; případně připravovaný administrativně obchodní komplex Cherubín na pozemcích parc.č. 2843/3, 2844/4, 6, 8, 2847/2, 2364/4, 2846, 2847/1, k. ú. Smíchov – projednává se úprava míry využití území z kódu G na kód vyšší než K. SZK v této souvislosti chápe, že nemá smysl území z důvodu nadlimitní zátěže zcela zakonzervovat. Nicméně umísťování dominantních nebo jinak nadměrných staveb je v tomto území nežádoucí a neopodstatněné a zcela jistě v rozporu i s dříve zmíněnými strategickými cíli, neboť synergický vliv těchto záměrů může být velmi podstatný.

III

SZK si je zároveň vědomo i skutečnosti, že záměr sám o sobě nebude způsobovat překračování imisních limitů. Záměr je nicméně navrhován do území, kde jsou již dnes imisní limity překročeny, přičemž umístěním záměru se situace dále zhorší. Podstatou námitky pak je skutečnost, že tento stav nebyl při vydávání závazného stanoviska zohledněn.

Tento stav ostatně nebyl zohledněn ani samotným žadatelem. Jeho záměrem zčásti může být i vytvoření ubytovacího zařízení. Tomu odpovídá nejenom návrh možnosti vzniku „sociálních lůžek“ v sekci S2 budovy, ale i skutečnost, že záměr byl dlouhodobě označován jako „Dům pro seniory“. Objekt by tak v budoucnosti mohl sloužit i k trvalému bydlení. Za těchto okolností by žadatel měl zvážit možnost realizace technických opatření, která by eliminovala negativní vlivy okolního prostředí na nové obyvatele. Eliminovat negativní vlivy nadlimitních koncentrací částic PM₁₀ přitom lze např. návrhem nuceného větrání objektu, kde na vstupu vzduchotechniky budou umístěny vhodné filtry. Pokud navíc budou vstupy vzduchotechniky umístěny v horní části navržených objektů, pak zřejmě dojde i k eliminaci vlivů souvisejících s nadlimitními koncentracemi oxidu dusičitého, neboť nadlimitní koncentrace NO₂ se obvykle vyskytují pouze v nižších výškách nad terénem.

Pokud by navíc záměr měl zčásti sloužit k ubytování seniorů, pak SZK odkazuje též na cca 300 m vzdálený obdobný záměr v rámci projektu Sacre Coeur II, který je navržen do stejně problematického území a ke kterému orgán ochrany ovzduší uplatnil naprosto odlišný přístup (viz. bod 4 ve dvojici závazných stanovisek MHMP OOP č.j. S-MHMP-314552/2008/1/OOP/VI ze dne 22. 9. 2008 a č.j. S-MHMP-763402/2008/1/OOP/VI ze dne 6. 4. 2009, která jsou přílohou podání SZK ze dne 5.5.2010). Ze stanovisek je zřejmé, že tento záměr byl ze strany orgánu ochrany ovzduší velmi podrobně posuzován a konečný souhlas získával poměrně obtížně po vyjasnění řady sporných otázek. Pokud je nyní obdobný záměr bez dalšího akceptován na základě zcela nereálné představy o situaci v území, pak správní orgán mimo jiné také porušuje základní zásadu vyplývající z ust. § 2 odst. 4 správního řádu, která mu ukládá postupovat tak, *aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*

Ze všech výše uvedených důvodů SZK požaduje, aby závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č.j. S-MHMP 594750/2009/1/OOP/VI ze dne 21. 10. 2009, bylo v části týkající se ochrany ovzduší (bod 4 stanoviska), posouzeno nadřízeným správním orgánem ve smyslu ust. § 149, odst. 4 správního řádu. SZK zároveň navrhuje změnu stanoviska na nesouhlasné s tím, že případné souhlasné stanovisko je důvodné vydat až po vyjasnění problémů nastíněných výše a k záměru menšího rozsahu.

3. V řízení nebyla v potřebném rozsahu posouzena otázka dopravní zátěže vyvolané záměrem v ulici Drtinova. V dokumentaci zároveň nejsou vyhodnoceny požadavky záměru na veřejnou dopravní infrastrukturu a s tím související nárůst intenzit dopravy na přilehlých pozemních komunikacích. Výše naznačenou otázku proto na základě předložené dokumentace dost dobře ani nelze posoudit.

Záměr je umístěn v areálu, který je dopravně připojen na dvě pozemní komunikace: ulici Kartouzská a ulici Drtinova. Dominantní část vyvolané dopravy má být zřejmě vedena ulicí Drtinova.

Ulice Drtinova představuje relativně klidnou ulici, ve které se nachází několik škol (Základní škola Drtinova, Střední odborná škola a střední odborné učiliště Drtinova, Francouzské lyceum v Praze) a zároveň je odtud vedena i přístupová cesta k dalšímu zařízení pro děti – Stanici přírodovědců Domu dětí a mládeže hl. m. Prahy. Vzhledem ke zvýšenému pohybu dětí a mládeže by proto bylo žádoucí dopravní zátěž v této ulici podstatně nezvyšovat.

Z předložené dokumentace nicméně nevyplývá, jak velký nárůst intenzity dopravy v ulici Drtinova lze reálně očekávat, neboť dokumentace neobsahuje žádné vyhodnocení požadavků záměru na veřejnou dopravní infrastrukturu a s tím související potřebu obslužné dopravy. Jediné údaje týkající se dopravy jsou uvedeny v rozptylové studii. Autoři studie odhadují, že případná realizace záměru povede k navýšení intenzity dopravy v ulici Drtinova o 2592 jízd za den. Pokud by tento údaj odpovídal skutečnosti, pak by navržený objekt sám o sobě vyvolal takovou intenzitu obslužné dopravy, která pro srovnání odpovídá asi 10% celkové intenzity dopravy na sousedním úseku silně zatížené Kartouzské ulice. Na jediný objekt je to v zásadě obrovské číslo a pro ulici Drtinova by to znamenalo nežádoucí dodatečnou zátěž.

Za těchto okolností by bylo namístě zvážit možnost vedení hlavní části dopravy k nově navrženému objektu prostřednictvím druhého vjezdu do areálu připojenému ke komunikaci Kartouzská. SZK připouští, že původní verze záměru dostavby a modernizace Polikliniky Kartouzská předpokládala omezení vnitroareálové dopravy a revitalizaci parkových ploch v tomto areálu. Nicméně z dokladů založených ve spisu a dalších veřejně dostupných informací je zřejmé, že tato myšlenka není aktuální, když areálem mají být vedeny přinejmenším dvě vnitroareálové komunikace a místo parku vznikají nové parkovací plochy. K preferenci příjezdu k záměru z ulice Drtinova proto již není důvod.

Podle názoru SZK nebyl vliv záměru na komunikaci Drtinova v řízení zodpovědně posouzen.

Příslušným silničním správním úřadem pro ulici Drtinova je Úřad městské části Praha 5, odbor dopravy a ochrany životního prostředí (ÚMČ P5 ODŽ). S přihlédnutím ke skutečnosti, že se záměr dotýká i komunikace Kartouzská, která spadá do působnosti Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy (MHMP DOP), a s přihlédnutím k obsahu sdělení ÚMČ P5 ODŽ, se k záměru ve věci obou komunikací, tj. i z hlediska ulice Drtinova, měl vyjádřit MHMP DOP. Z jeho závazného stanoviska č.j. MHMP 683793/2009/DOP-04/Dů ze dne 24. 8. 2009 ale nelze zjistit, zda se situací v ulici Drtinova vůbec zabýval a jak posoudil výše uvedené otázky.

SZK proto požaduje, aby závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy, č.j. MHMP 683793/2009/DOP-04/Dů ze dne 24. 8. 2009, bylo posouzeno nadřízeným správním orgánem ve smyslu ust. § 149, odst. 4 správního řádu. SZK zároveň navrhuje změnu stanoviska na nesouhlasné s tím, že souhlasné stanovisko je důvodné vydat až po předložení podkladů, na základě kterých bude možno posoudit nárůst intenzity dopravy na přilehlých pozemních komunikacích. Současně SZK navrhuje, aby případné kladné stanovisko bylo podmíněno změnou dopravního řešení ve prospěch využití připojení k ulici Kartouzská jako hlavního příjezdu k záměru.

4. Záměr nerespektuje omezení daná územním plánem. SZK ve svých námitkách poukázalo na několik nevyjasněných otázek týkajících se zejména kolize záměru se zelení vyžadující zvláštní ochranu, umístění výjimečně přípustných funkcí a nejasného způsobu využití sekce S2 navrženého objektu. Stavební úřad námitkám SZK zčásti nevyhověl a zčásti jejich vyřešení přesunul do jiných řízení. SZK se zamítnutím svých námitek nesouhlasí, přičemž dále namítá, že posouzení souladu záměru s územním plánem je výhradním předmětem územního řízení a sporné otázky proto nelze řešit až v dalších správních řízeních.

I

Ve věci souladu záměru s územním plánem SZK v prvé řadě namítlo, že podle výkresu č. 31 územního plánu se v areálu Polikliniky Kartouzská nachází zeleň vyžadující zvláštní ochranu – areálová. Příslušná značka „upozorňuje na kvalitní vzrostlou a perspektivní zeleň ve stávající zástavbě, kterou je nutno zachovat. Zahrnuje dřeviny vysokého funkčního, estetického a kompozičního významu“. Za takovou zeleň je nutno považovat přinejmenším jasan ztepilý na parcele č. 3066/3, k. ú. Smíchov s obvodem kmene 264 cm, který je v dobrém zdravotním stavu. S kácením uvedeného stromu nesouhlasí ani dotčený orgán státní správy – Úřad městské části Praha 5, odbor dopravy a ochrany životního prostředí. Z obou uvedených důvodů je nutno strom zachovat. V důsledku této skutečnosti nelze záměr umístit, protože strom koliduje s návrhem vjezdu do podzemních garáží v objektu Pavilonu Sever.

Stavební úřad uvedl, že námitce vyhověl podmínkami 10.g. (myšleno zřejmě 10.j.) a 11.g. rozhodnutí. Těmito podmínkami stanovil povinnost žadatele předložit ke stavebnímu řízení pravomocné rozhodnutí o kácení dřevin a návrh opatření k ochraně stávající zeleně ve smyslu ČSN 83 9061.

Takto stanovené podmínky ale neřeší podstatu věci. Podstatou námítky je skutečnost, že územní plán v daném případě obsahuje zvláštní regulativ týkající se ochrany zeleně v místě záměru. Protože se jedná o regulativ vyplývající z územního plánu, pak je ve smyslu ust. § 90 písm. a) stavebního zákona posouzení této otázky předmětem územního řízení. V opačném případě by stanovení takového regulativu na úrovni územního plánu postrádalo jakýkoliv smysl, neboť soulad s územním plánem se v jiných souvisejících nebo navazujících správních řízeních neprověřuje. Pokud tedy stavební úřad de facto pouze odkazuje na jiné řízení (v daném případě zejména na řízení o kácení dřevin), pak se s uvedeným regulativem nevypořádá. A to tím spíše, když získání pravomocného rozhodnutí o kácení dřevin je nutnou podmínkou realizace záměru bez ohledu na uvedený regulativ.

Podle názoru SZK tak již v průběhu územního řízení měla být zjištěna hodnota a stav dřevin dotčených záměrem a podle výsledku tohoto posouzení mělo být ve spolupráci s věcně příslušnými dotčenými orgány v řízení dále postupováno. Jako velmi pravděpodobné se ale jeví, že zmíněný jasan ztepilý je zdravý a perspektivní strom, k jehož pokácení není i s přihlédnutím k regulativu vyplývajícímu z výkresu č. 31 územního plánu důvod. Proto měl být záměr zamítnut.

Pro zachování uvedeného stromu by navíc zřejmě stačilo změnit umístění vjezdu do podzemních garáží navrženého objektu. Jak soukromý záměr žadatele na realizaci objektu, tak i veřejný zájem na zachování uvedeného stromu by proto mohly být uvedeny do souladu. Žadatel se nicméně o takový krok ani nepokusil. Tím spíše ale není důvod se záměrem vyslovovat souhlas.

II

SZK v řízení dále namítlo, že součástí záměru je umístění obchodních ploch o rozsahu 394 m² a administrativních ploch o rozsahu 606 m². V obou případech se v ploše VV jedná o výjimečně přípustné funkční využití, které může být umístěno pouze pro uspokojení potřeb území vymezeného danou funkcí, tj. výhradně pro potřeby Polikliniky Kartouzská. V této souvislosti se nabízí otázka, zda např. navržená prodejna biopotravin má skutečně sloužit pouze pro uspokojení potřeb Polikliniky Kartouzská. Jako nadměrný se jeví i rozsah kancelářských ploch, které zabírají 1,5 patra v sekci S2. Část z těchto ploch je

pouze obecně označena jako plochy pro administrativu areálu, aniž by potřeba takového rozsahu kancelářských ploch byla jakkoliv odůvodněna. Kromě toho ve spisu není doložen ani souhlas Útvaru rozvoje hl.m. Prahy a Městské části Praha 5 s výjimečně přípustnou stavbou.

Stavební úřad k této otázce uvedl, že dílčí doplňkové funkce tvoří nezbytnou součást zdravotnických zařízení, zejména těch s lůžkovou částí, a proto je nepovažuje za výjimečně přípustné. Pro srovnání pak odkázal na využití jiných ploch VV na území Prahy 5 např. areálu FN Motol, nebo kapacitou lůžek bližší Nemocnice Na Homolce. Dále uvedl, že v případě namítaného nadměrného rozsahu administrativních ploch není uveden žádný důvod, v čem by tyto plochy měly být nadměrné.

SZK k argumentaci stavebního úřadu uvádí, že areál Polikliniky Kartouzská nelze porovnávat s areály FN Motol nebo Nemocnice Na Homolce. V případě obou nemocnic se jedná o zdravotnická zařízení, jejichž provoz v převážné většině zajišťuje jeden zdravotnický subjekt, který i s ohledem na rozsah poskytovaných služeb potřebuje určité centralizované prostory pro administrativu, případně jiné činnosti. Naproti tomu v případě Polikliniky Kartouzská se jedná o areál se dvěma vlastníky (část budov vlastní Městská část Praha 5 a další část bude do budoucna vlastnit žadatel), kde převážná většina ploch je pronajímána dalším subjektům. Teprve tyto další subjekty zajišťují vlastní zdravotnickou činnost. Každý z těchto subjektů si svoji činnost včetně administrativy zajišťuje ve svých pronajatých prostorech. Proto se rozsah navržených centralizovaných administrativních ploch jeví jako nadměrný. Prostory by totiž měly zřejmě sloužit pouze žadateli, který ale v areálu provozuje minimální vlastní činnost. Zároveň nyní sice spravuje areál jako celek, nicméně se tak děje na základě nájemní smlouvy na dobu určitou. Pokud po ukončení smlouvy bude část areálu spravovat jiný subjekt, pak není důvodné se domnívat, že by pro tyto účely využíval prostory ve vlastnictví žadatele.

Dále, obě zmíněné nemocnice obsahují významnou lůžkovou část, která vyvolává potřebu umístění dalších obchodů služeb a to i proto, že v okolí obou nemocnic se žádné podobné potřebné služby nenacházejí. Naproti tomu Poliklinika Kartouzská je převážně ambulantní zařízení. Prozatím zřejmě jediná lůžková část je nově otevřená klinika plastické a estetické chirurgie Perfect Clinic (<http://www.perfectclinic.cz>), která pravděpodobně zahrnuje 15 lůžek. Již samo umístění takového zařízení v ploše veřejného vybavení je minimálně sporné. Veřejným vybavením se totiž podle oddílu 16, odst. 51 opatření obecné povahy hl. m. Prahy č. 6/2009 rozumějí „vybrané části občanského vybavení, zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu jako součást veřejné infrastruktury“, přičemž u výše uvedeného zařízení lze veřejný zájem na jeho vzniku jen obtížně dovodit. Druhým lůžkovým zařízením by mělo být nespecifikované zařízení umístěné v sekci S2 o kapacitě 60 lůžek. Naprostá nejasnost týkající se funkčního využití této části záměru je předmětem samostatné námitky – viz dále. Každopádně ale obě zmíněná zařízení ani v součtu nevyvolávají potřebu vzniku různých nespecifikovaných obchodů, služeb, fitness centra apod. Všechny zmíněné obchody a služby tak budou své zákazníky nacházet převážně mimo areál polikliniky a na rozdíl od obdobných funkcí umístěných v obou zmíněných nemocnicích nebudou sloužit pro uspokojení potřeb plochy veřejného vybavení. To je ale podle územního plánu nepřípustné. Kromě toho jsou všechny podobné myslitelné služby již zajištěny v sousedních prostorech Kulturního a obchodního centra Nový Smíchov, což je opět rozdíl oproti oběma zmíněným nemocnicím.

Podle názoru SZK tak stavební úřad měl před vydáním rozhodnutí trvat na přesnější specifikaci administrativních a obchodních prostor a vysvětlení jejich účelu a využití pro potřeby Polikliniky Kartouzská a teprve poté posoudit soulad jejich umístění s územním plánem. Zároveň tyto prostory měly být posuzovány jako výjimečně přípustné.

III

V poslední části své námitky pak SZK uvedlo, že předpokládané využití lůžkové části sekce S2 není nijak specifikováno. Žadatel pouze obecně uvádí, že se má jednat o „zdravotnická nebo sociální lůžka“. Uvedené pojmy přitom nemají oporu v žádných právních předpisech. Podle názoru SZK lze v území umístit buď zdravotnické zařízení, případně zařízení sociálních služeb ve smyslu příslušných ustanovení zákona č.

108/2006 Sb. (zákon o sociálních službách), nikoliv ale stavbu se zdravotnickými nebo sociálními lůžky. Např. pojem sociální lůžko jde i proti duchu zákona o sociálních službách, protože sociální službu v rozporu s požadavky příslušného zákona degraduje na pouhé poskytnutí lůžka. SZK požaduje, aby tato otázka byla v řízení vyřešena a aby případné územní rozhodnutí zajistilo, že objekt bude možno využít výhradně pro účely, které jsou v souladu s územním plánem. Samotné vnitřní uspořádání objektu totiž soulad s územním plánem nezajistí. Z tohoto pohledu by se mohlo jednat třeba o hotel.

K této části námitky stavební úřad uvedl, že požadavku na bližší specifikaci využití sekce S2 vyhověl podmínkami 10.g., h., i. a 11.f. územního rozhodnutí.

Stavební úřad tak de facto přesunul otázku využití sekce S2 do stavebního řízení. Tímto postupem nicméně není zajištěno, že zmíněná část záměru bude skutečně využita v souladu s územním plánem. Podle dřívějších prohlášení žadatele měl na daném místě vzniknout dům pro seniory provozovaný jako zařízení sociálních služeb. Od takového záměru ale žadatel ustoupil, o čemž svědčí i přejmenování projednávaného záměru z původního „Dům pro seniory“ na „Pavilon Sever“ – viz např. námitka SZK č. 2 v podání ze dne 2.2.2010. Jediné, co k využití této části záměru žadatel dnes uvádí je, že zde bude cosi s 60 lůžky. Pokud ke stavebnímu řízení svoji představu upřesní tak, že zde navrhne při respektování předložené dispozice např. hotel nebo jiné ubytovací zařízení třeba pro potřeby již zmíněné kliniky plastické chirurgie, pak nebude možno tento způsob využití ve vztahu k územnímu plánu posoudit, neboť ve stavebním řízení se soulad s územním plánem neposuzuje. Na tom nic nemění ani podmínky vyplývající ze stanoviska Hygienické stanice hl.m. Prahy. Jejich smyslem je posoudit návrh ve vztahu k požadavkům na řešení prostor pro zdravotnictví. Pokud uvedené prostory pro zdravotnictví využity nebudou, tak to s uvedenými podmínkami v principu není v rozporu.

Podle názoru SZK tak i v tomto případě měl stavební úřad před vydáním rozhodnutí trvat na upřesnění způsobu využití sekce S2. Zároveň tvrzení žadatele, že chce postavit předmětnou budovu, ale nad jejím využitím bude uvažovat teprve později, nepovažuje SZK za věrohodné.

5. Žadatel není oprávněn provést navrženou stavbu na pozemku ve veřejném vlastnictví.

Ve své námitce č. 2 v podání ze dne 2.2.2010 SZK poukázalo na skutečnost, že žadatel není oprávněn předložený záměr realizovat na pozemku, který je ve vlastnictví hlavního města Prahy a správě Městské části Praha 5. Respektive že podoba a funkční využití záměru neodpovídají smluvním vztahům, které žadatel s Městskou částí Praha 5 uzavřel.

Stavební úřad ve věci oprávnění žadatele stavbu realizovat uvedl, že souhlas s umístěním stavby byl vydán zápisem do protokolu z ústního jednání dne 2.2.2010 a to prostřednictvím vedoucí odboru Kancelář architekta Městské části Praha 5, Ing.arch. Eleny Lacinové (oprávnění dle usnesení RMČ č. 5/133/2008 a 27/898/2008).

Rozsah oprávnění Ing.arch. Eleny Lacinové nebyl v řízení doložen a ze zmiňovaných usnesení v podobě, která je k dispozici na <http://www.praha5.cz>, nevyplývá. Podle názoru SZK se ale toto oprávnění týká pouze situací, kdy je městská část účastníkem územního řízení na základě ust. § 18 odst. 1 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb. (zákon o hl.m. Praze), tj. z toho důvodu, že projednávaný záměr se nachází na území městské části. Oprávnění tedy s vysokou pravděpodobností nezahrnuje možnost disponovat s majetkem Městské části Praha 5 formou vydávání souhlasu s umístěním staveb na pozemcích ve správě městské části. K tomuto SZK odkazuje na analogii s postavením Útvaru rozvoje hlavního města Prahy (ÚRM) jako zástupce hl.m. Prahy. Přestože ÚRM v řízení zastupuje hl.m. Prahu, v žádném případě to neznamená možnost vydávat souhlas s umístěním staveb na pozemcích ve vlastnictví hl.m. Prahy.

SZK se proto domnívá, že otázka oprávnění žadatele stavbu realizovat dosud nebyla uspokojivě vyřešena.

IV
Návrh

SZK z výše uvedených důvodů navrhuje, aby Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, zrušil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, čj. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-UR ze dne 26. 5. 2010 a věc vrátil k novému projednání orgánu prvního stupně.

S přátelským pozdravem

**Mgr. František
Gemperle**

Digitálně podepsal Mgr. František
Gemperle
DN: c=CZ, cn=Mgr. František Gemperle,
st=Praha, l=Praha 5, Nad Kuliškou 462/6,
15000, email=gefa@atlas.cz,
serialNumber=ICA - 10123863
Datum: 2010.06.28 09:21:53 +02'00'

Mgr. František Gemperle
gefa@atlas.cz

za „Sdružení za krajinu kolem nás“
Nad Kuliškou 462/6, 150 00 Praha 5
IČO: 22727922

25.6.10

MAGISTRÁT HL.M. PRAHY

Odbor stavební

Jungmannova 35/29

110 00 Praha 1

prostřednictvím:

Úřadu MČ Praha 5

Odboru územního rozhodování

Nám. 14.října 4

150 22 Praha 5

MC05P008ZJAQ

Městská část Praha 5	
Úřad městské části	
Štefánikova 238/13, 246/15	
IS 1	
Datum doručení:	24 -06- 2010
Číslo jednací:	HC 05 36 299/2010
Počet listů příloh:	Počet listů:

Praha 23.6.2010

K č.j. OUR.Sm.p.3066/2-60890/09-Za-UR

Odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby

„Centrum zdraví Smíchov - Pavilon Sever“

Dne 26.5.2010 vydal Odbor územního rozhodování Úřadu městské části Praha 5 (dále stavební úřad) rozhodnutí o umístění stavby „Centrum zdraví Smíchov - Pavilon Sever“ na pozemcích 3066/2, 3066/3 a 3112/2, vše k.ú. Smíchov, Praha 5.

Níže podepsaný účastník řízení (dále „odvolatel“) podává proti předmětnému územnímu rozhodnutí odvolání, které směřuje proti:

- rozhodnutí o umístění stavby v celém jeho rozsahu.
- obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy (dále „DOSS“), odboru dopravy Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „DOP MHMP“), č.j. MHMP-683793/2009/DOP-O4/Dů z 24.8.2009, z hlediska dopravy ve smyslu § 149, odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
- obsahu závazného stanoviska DOSS, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu magistrátu hl.m.Prahy (dále jen „OKP MHMP“),
č.j. S-MHMP-594724 2009/Pul ze dne 18.11.2009, z hlediska zájmů státní památkové péče, ve smyslu § 149, odst. 4 správního řádu.
- obsahu závazného stanoviska DOSS, OOP MHMP,
č.j. S-MHMP-594750/2009/1/OOP/VI z 21.10.2009, k ovlivnění krajinného rázu, ve smyslu § 149, odst. 4 správního řádu.

I. Přípustnost a včasnost odvolání

Odvolatel, Sdružení pro příznivé životní podmínky od Bulovky po Šalamounku, splňuje všechny podmínky ust. § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (zákon o ochraně přírody a krajiny) nutné k tomu, aby se mohl účastnit správních řízení. Odvolatel má u stavebního úřadu podanou platnou, místně a věcně specifikovanou žádost, naposledy ze dne 8.1.2010 a předtím z 5.1.2009, aby byl předem informován o zamýšlených zásazích a zahajovaných řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle uvedeného zákona. Tato žádost se vztahuje i na řízení ve věci předmětného záměru.

Oznámení o zahájení územního řízení bylo zveřejněno na úřední desce Městské části Praha 5 od 22.12.2009 do 6.1.2010.

Na oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení v této věci odvolatel podáním ze dne 28.12.2009 v předepsané lhůtě 8 dnů stavebnímu úřadu oznámil svoji účast v řízení. Podle ust. §70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny tak odvolatel nabyl postavení účastníka řízení.

Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno veřejnou vyhláškou. Na elektronické úřední desce bylo zveřejněno dne 27.5.2010. Fikce jeho doručení připadá na den 12.6.2010. Konec odvolací lhůty pak připadá na den 27.6.2010.

II. Odvolací námitky k rozhodnutí o umístění stavby

A. Stavební úřad neodůvodnil zamítnutí námítky, že záměr je v kolizi s potřebou ochrany hodnotné zeleně ve stávající zástavbě.

V místě navrhovaného vjezdu do podzemní garáže se nachází vzrostlý jasan ztepilý, který je územním plánem klasifikován jako "HODNOTNÁ ZELENĚ VYŽADUJÍCÍ ZVLÁŠTNÍ OCHRANU". Stavebník plánuje jeho pokácení – viz výkres „CELKOVÁ SITUACE STAVBY“. Výřez z výkresu celkové situace stavby a fotografie stromu jsou rovněž připojeny v příloze 1.

Odvolatel upozornil, že s pokácením stromu nesouhlasí rovněž správní orgán věcně a místně příslušný k povolení kácení dřevin¹.

Odvolatel současně vznesl pochybnost, zda veřejný zájem na ochraně dřevin je slučitelný se záměrem v jeho stávajícím rozsahu a podobě a navrhl stavebnímu úřadu věc prověřit.

Stavební úřad námitce nevyhověl a z obsahu DUR je zřejmé, že svoje rozhodnutí o dané námitce vůbec neodůvodnil.

Stavební úřad je povinen řádně se zabývat všemi předloženými námitkami a to zejména, pokud je neshledává důvodnými a zamítá je. S jednotlivými námitkami se musí stavební úřad vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž pokud tak neučiní v dostatečném rozsahu, zatíží své rozhodnutí vadou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2004, č. j. 5 A 130/2000 - 37, publikovaný pod č. 640/2005 Sb. NSS).

Neodůvodnění rozhodnutí o námitce způsobuje nepřezkoumatelnost územního rozhodnutí pro nedostatek důvodů (která zakládá důvod pro jeho zrušení a nové rozhodnutí ve věci), neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, jak uvedenou konkrétní námitku úřad posoudil, z jakých skutkových okolností při tom vycházel a jaké závěry měl za nepochybně zjištěné.

Odvolatel navíc spatřuje hrubou nezákonnost v tom, že stavební úřad o stejné námitce uplatněné různými účastníky řízení rozhodl diametrálně odlišně. Námitku na kolizi záměru se

¹ Viz stanovisko ODŽ ÚMČ Praha 5 č.j. MČ05/35674/2009/ODŽ/wolfj + MČ05/35675/2009/ODŽ/wolfj ze dne 17.8.2009.

vzrostlým jasanem uplatnil i účastník řízení OS „Sdružení za krajinu kolem nás“ (viz str.6 UR, rozhodnutí o námitce č.1). Stavební úřad této námitce vyhověl, zatímco námitce odvolatele nevyhověl a zamítnutí navíc vůbec neodůvodnil.

Postup stavebního úřadu znamená porušení § 7 odst.(1) správního řádu, kde se stanoví, že

Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.

B. Stavební úřad nedostatečně posoudil soulad záměru s územním plánem.

Stavební úřad je povinen posuzovat návrh v rozsahu stanoveném v ust. § 90 stavebního zákona. V písm. b) ust. § 90 je výslovně stanovena povinnost stavebního úřadu posuzovat záměr z hlediska jeho souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.

Odvolatel stavební úřad upozornil, že v místě navrhovaného vjezdu do podzemní garáže se nachází vzrostlý jasan ztepilý, který je územním plánem klasifikován jako "HODNOTNÁ ZELEN VYŽADUJÍCÍ ZVLÁŠTNÍ OCHRANU". Je tedy nepochybné, že záměrem územního plánování je v daném území ochrana stávající zeleně.

Realizace stavby přitom naopak znamená úbytek zeleně v areálu, včetně nutnosti pokácení zmíněného stromu.

Stavební úřad byl tedy povinen při posuzování souladu záměru s územním plánem vzít v úvahu i tento aspekt dané otázky.

Odůvodnění rozhodnutí o umístění stavby neobsahuje žádné údaje o tom, zda se stavební úřad otázkou zabýval a jak ji vyhodnotil. Vše nasvědčuje závěru, že stavební úřad se touto problematikou patrně vůbec nezabýval. Svědčí o tom i skutečnost, že odvolatelovu námitku k daném problému zamítl bez uvedení důvodů – viz bod A.

C. Stavební úřad věcně nevypořádal námitku, že záměr výstavby objektu ve dvou etapách by znamenal obtěžování okolí stavební činností po velmi dlouhé období.

Stavební úřad věcně nevypořádal námitky proti navržené etapizaci výstavby.

Odvolatel v nich upozornil na nadměrně dlouhé obtěžování okolí stavební činností trvající celkem 42 měsíců, tj. 3 a půl roku. Současně poukázal na nevhodnost úmyslu postavit nejprve sekci S1 a teprve poté sekci S2. Dále pak zmínil rizika vyplývající z dlouhodobého provozu těžkých stavebních automobilů bezprostředně před budovami základní školy Drtinova, střední odborné školy/učiliště² a francouzského lycea³. Veškerá stavební doprava by od ulice Holečkova musela projíždět bezprostředně před těmito budovami se všemi z toho vyplývajících nepříznivými dopady. Stavební doprava zde znamená vysoké riziko, neboť v uvedené oblasti je velmi intenzivní pohyb školní mládeže. Odvolatel proto navrhl, aby žadateli byla uložena podmínka realizace celého záměru v jedné etapě.

Stavební úřad se s jednotlivými námitkami věcně nevypořádal. Omezil se pouze na konstatování

Záměr žadatele rozčlenit stavbu na 2 etapy neodporuje žádnému platnému právnímu předpisu. Podrobné řešení etapizace v souvislosti se zásadami organizace výstavby bude součástí projektové dokumentace (viz podm.č.11.h.). Námitce se nevyhovuje.

² Fakultní škola při pedagogické fakultě UK, střední odborná škola a střední odborné učiliště, čp.498/3.

³ Lycée Français de Prague.

Takový přístup je ovšem naprosto nedostatečný. Odvolatel uvedl zcela konkrétně formulované námitky, v čem spatřuje nevhodnost stavebníkem navržené etapizace. S ohledem na to, že každá stavba znamená nepříznivé dopady na své okolí a způsobuje po dobu trvání stavební činnosti určitá omezení a obtěžování (hlukem, prachem, ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, znečišťování pozemních komunikací, ovzduší a vod, omezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárními zařízeními apod.), je ve veřejném zájmu, aby stavební činnost trvala co možná nejkratší dobu. Tento zájem ostatně nachází odraz i v § 76 zákona č. 183/2006 (dále též stavební zákon), v němž se každému, *kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu ukládá povinnost dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb...*

Je tedy namístě, aby stavební úřad v součinnosti se stavebníkem hledal řešení, které expozici okolí nepříznivým vlivům ze stavební činnosti maximálně omezí. Předpokladem k tomu je mimo jiné i to, že bude věnovat pozornost oprávněným námitkám účastníků řízení a bude se jimi skutečně zabývat.

D. Stavební úřad nesprávně vypořádal námitku odvolatele na nedostatečnost pohledů dokumentujících začlenění stavby do krajiny.

Podle vyhl. č. 503/2006 Sb., přílohy č. 3, část D písm. g) má výkresová dokumentace obsahovat **pohledy dokumentující začlenění stavby do krajiny**.

Odvolatel namítl, že ve výkresové dokumentaci jsou sice obsaženy vizualizace objektu, nicméně neumožňují posoudit začlenění stavby do krajiny, které je v daném případě nezbytné.

Místo stavby je pohledově exponované, zejména z úbočí vrchu Mrázovka a z parku Sacré Coeur, a záměr představuje stavbu s výrazným délkovým rozměrem, která i svou výškou a hmotou přesahuje měřítka zástavby v okolí.

Bez zmíněných pohledů není možno posoudit, zda je záměr v souladu s požadavky čl. 4 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále „OTPP“), zejména zda umístění stavby, její hmoty a výška odpovídají urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí (čl. 4 odst. 1).

Stavební úřad nereagoval na návrh, aby navrhovateli bylo uloženo doplnit DUR o pohledy dokumentující začlenění stavby do krajiny. Námitku pak zamítl s tím, že

Posouzením obsahu a rozsahu dokumentace je ze zákona povinen stavební úřad, Posouzení stavební úřad provedl (viz odůvodnění) a dospěl k závěru, že dokumentace vč. dokladové části je dostatečně vypovídající o záměru a stavbu umístil. Námitce se nevyhovuje.

Taková reakce na námitku odvolatele je ovšem naprosto nesprávná a nedostatečná.

Konkrétní námitka účastníka není vypořádána, pokud správní orgán pouze uvede, že věc posoudil, prověřil, resp. zhodnotil a uvede pouze konečné rozhodnutí, resp. závěr bez vysvětlení, jak k němu dospěl a bez uvedení úvah, kterými se přitom řídil.

Ostatně již Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 26.2.1993, č. j. 6 A 48/92 - 23, judikoval, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.

E. Žadatel nedoložil souhlas majitele pozemku s umístěním stavby

Odvolatel namítl, že žadatelem předložená žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby neozřejmuje, zda je žadatel oprávněn provést stavbu na pozemcích, které nejsou v jeho vlastnictví, a požádal, aby stavební úřad uložil žadateli doplnit žádost o výše uvedenou náležitost.

Žadatel totiž není vlastníkem pozemků stavby parc.č. 3066/2, 3066/3 a 3112/2, vše k.ú. Smíchov. Tyto jsou ve vlastnictví hl.města Prahy a svěřeny do správy MČ P5.

Stavební úřad námitku zamítl s tím, že

součástí podání ze dne 7.12.2009 byl souhlas MČ Praha 5 jako vlastníka objektu Areál Polikliniky Kartouzská s dokumentací stavby č.j.MC05 36341/2009 ze dne 21.7.2009.

Souhlas vlastníka pozemků a staveb v areálu zdravotnického zařízení Městské části Praha 5 se záměrem byl dále sdělen vedoucí odboru Kancelář architekta Městské části Praha 5 (KAR), Ing.arch. Elenou Lacinovou, zápisem v protokole z ústního jednání ze dne 2.2.2010 (oprávnění dle usnesení RMČ č. 5/133/2008 a 27/898/2008).

Prvně zmíněný souhlas MČ Praha 5 odvolatel rozporoval jako nedostatečný již v námitce v podání ze dne 2.2.2010.

Žadatel předložil pouze sdělení odboru správy majetku MČ P5⁴ (OSM ÚMČ P5), které ovšem nelze považovat za souhlas vlastníka pozemku ve smyslu § 86 odst. (3) stavebního zákona. Nelze mu přikládat jiný význam, než který z jeho textu přímo vyplývá, tzn. že OSM ÚMČ P5 nemá námitky proti předložené PD k územnímu řízení. Součástí správního spisu ostatně ani není žádné zmocnění opravňující OSM ÚMČ P5 k udělení souhlasu se stavbou na pozemku ve vlastnictví hl.města Prahy svěřeného do správy MČ P5.

Takové zmocnění není součástí správního spisu ani v případě souhlasu uděleného zápisem do protokolu Ing.Lacinovou, vedoucí odboru Kanceláře architekta. V UR je uveden odkaz na dvě usnesení RMČ P5 (oprávnění dle usnesení RMČ č. 5/133/2008 a 27/898/2008). Ani z jednoho z obou usnesení však žádné zmocnění nebo oprávnění k zastupování MČ P5 v majetkových záležitostech nevyplyvá. Navíc zápis v protokolu odkaz na tato usnesení ani neobsahuje, objevuje se teprve v UR.

Usnesení RMČ P5 5/133/2008 se týká zřízení Kanceláře architekta Městské části Praha 5 s účinností od 1.4.2008 a organizační změny Odboru územního rozhodování Úřadu městské části Praha 5.

Usnesením RMČ 27/898/2008 je pak s účinností od 1.9.2008 schválena změna počtu zaměstnanců zařazených v Kanceláři architekta Městské části Praha 5.

Odvolatel zejména nespatřuje žádný důvod k tomu, aby oprávnění k provedení stavby na obecním pozemku bylo v řízení prokazováno výše kritizovaným způsobem, tj. pouhým udělením souhlasu ze strany MČ P5.

Odvolateli je totiž známo z veřejně přístupné evidence smluv na webových stránkách MČ P5, že úmysl žadatele vybudovat stavby v areálu Polikliniky Kartouzská je předmětem řady smluv uzavřených mezi společností MEDIFIN a MČ P5 – viz příloha 1.

Odvolatel soudí, že ve vztahu k projednávanému záměru jsou relevantní přinejmenším následující smlouvy:

⁴ Viz č.j.MC05 36341/2009 z 21.7.2009.

Smluvní strana	Číslo smlouvy	Předmět smlouvy	Datum podpisu
Medifin s.r.o.	31/0/OOA/08	záměr výstavby na pozemcích náležejících do areálu Polikliniky Kartouzská, Kartouzská 6/204 novou stavbu "Pavilon Jih" a "Dům pro seniory"	04.04.2008
Medifin s.r.o.	91/0/OOA/09	Rámcová smlouva o výstavbě - úplné znění	05.11.2009
Medifin s.r.o.	19/0/OOA/07	budoucí prodej pozemků pod budovami - Poliklinika Kartouzská	16.05.2007

Je jistě důvodné předpokládat, že výše uvedené smlouvy stanoví podmínky, za kterých je žadatel oprávněn realizovat výstavbu v areálu Polikliniky Kartouzská, a představují tedy doklad o právu provést příslušné stavby.

Žadateli tak nic nebrání vyhovět požadavku § 86 odst.(2) písm. a) stavebního zákona, který žadateli ukládá, aby k žádosti o vydání územního rozhodnutí připojil

doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám (nelze-li tato práva ověřit v katastru nemovitostí).

Vzhledem k tomu je nepřipustné aplikovat § 86 odst. (3), který stanoví, za jakých předpokladů postačí předložení souhlasu vlastníka

Jestliže žadatel nemá vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka anebo dohodu o parcelaci; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit nebo vyměnit.

Současně je jistě důvodné předpokládat, že stavební úřad je s existencí uvedených smluv obeznámen ze své úřední činnosti, zejména když v UR tvrdí

Stavba označená v rozhodnutí „Centrum zdraví Smíchov - Pavilon Sever“ (dále též Pavilon Sever), která je předmětem tohoto rozhodnutí, je součástí záměru dostavby a modernizace stávajícího uzavřeného zdravotnického areálu při ulici Kartouzská.

Stavební úřad současně uvádí výčet staveb, které jsou součástí dostavby a modernizace. O těchto stavbách stavební úřad uvádí, že jsou vzájemně koordinovány, takže lze předpokládat, že stavební úřad je s jednotlivými stavbami a jejich dokumentací obeznámen.

Mezi doklady doloženými k vydání stavebního povolení k Pavilonu JIH je přitom i **Rámcová smlouva o výstavbě.**

I pokud by snad stavební úřad s existencí smluv obeznámen nebyl, pak prověření této otázky by pro něj nemělo znamenat zásadní problém.

Zásadní význam má i skutečnost, že záměr je navržen na pozemky ve vlastnictví obce, což znamená, že jeho využitím pro realizaci záměru soukromé osoby dochází k použití veřejných prostředků. To představuje přidavný důvod, proč je nezbytné třeba vyžadovat, aby stavebník doložil smlouvu, že je oprávněn stavbu realizovat v navržené podobě a rozsahu.

Stavební úřad tak nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, čímž porušil ust. § 3 správního řádu.

F. Stavební úřad věcně nevypořádal námitku, že stavba je v rozporu s čl.13 OTPP.

Odvolatel namítl, že navrhovaná stavba je v rozporu s čl.13 OTPP zejména z důvodu překročení výškové úrovně okolních objektů. Upozornil, že k tomu není dán žádný důvod. Odvokatel přitom v názoru na nadměrnou výšku objektu není osamocen. Rovněž i NPU požaduje omezení podlažnosti stavby na 6 nadzemních podlaží.

Odvolatel současně namítl nevhodné architektonické řešení nástavby v podobě necitlivě ztvárněného „velínu“ obsahujícího kancelářské prostory správy budovy.

Stavební úřad námitku zamítl, ovšem opět bez uvedení důvodů.

Omezil se na lakonické a kategorické konstatování, že

Posouzení navrhované stavby z hlediska jejího začlenění do urbanistického a architektonického prostředí v lokalitě ze zákona přísluší stavebnímu úřadu, který v součinnosti s dotčenými orgány záměr posoudil jako akceptovatelný. Námitce se nevyhovuje.

Odvolatel nikterak nezpochybňuje, že posouzení stavby z hlediska jejího začlenění do urbanistického a architektonického prostředí v lokalitě přísluší stavebnímu úřadu. Současně je ale legitimní očekávat, že stavební úřad sdělí nejenom výsledek svého posouzení, ale i úvahy, kterými byl při svém rozhodování veden, a způsob, kterým ke svému rozhodnutí dospěl.

Stavební úřad ovšem ani v odůvodnění svého rozhodnutí neposkytl žádné vysvětlení, proč považuje za správné a přípustné, aby navrhovaná stavba překročila velmi výrazně výškovou hladinu sousedních objektů na západní straně ulice Drtinova.

Zmíněný výrazný výškový rozdíl přitom samotný stavební úřad v UR konstatuje:

Z uvedeného výškového porovnání vyplývá, že navrhovaná stavba výškou atik nad 7. ustoupeným podlažím hladinu nejbližší stávající zástavby převyšuje o 1,38 m, resp. o 1,98 m (S1, S2 a č.p.200) a o výšku 5,30 resp. 5,90 m (S1, S2 a školy v ulici Drtinová).

Stavební úřad neposkytl k otázce architektonického souladu s okolím žádné konkrétní vysvětlení a odůvodnění. Následující tvrzení žádné vysvětlení a odůvodnění neobsahuje.

Stavební úřad v součinnosti s dotčenými orgány návrh posoudil jako architektonicky hodnotný, který zástavbu památkové zóny nenaruší, naopak kvalitní architektura může být v území přínosem přesto, že jako objem i výška nejbližší okolní zástavbu převyšuje.

Obecné a neurčité tvrzení stavebního úřadu, že návrh posoudil jako architektonicky hodnotný a že může být v území přínosem, je naprosto nepřezkoumatelné.

Stavebním úřadem uvedené skutečnosti, že

- se jedná o stavbu na území památkové zóny Šmíchov navrhovanou v uzavřeném areálu,
- zástavba jak v areálu, tak i v pohledově navazujícím okolí je nejednotná

neposkytují žádný důvod pro umístění stavby hmotově a výškově výrazně převyšující okolí.

To, že stavba má být součástí uzavřeného areálu, v žádném případě nemůže omezit architektonické působení hmoty a výšky stavby na její okolí.

Ani dosavadní nejednotnost zástavby v pohledově navazujícím okolí není důvodem, aby tento stav byl dále prohlouben umístěním stavby, která ve svém sousedství nenalezne podobné.

Stavební úřad naprosto selhal v roli správce svěřeného území uloženému mu odst.(3) § 18 stavebního zákona, který vymezuje cíle územního plánování.

(3) *Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.*

G. Stavební úřad věcně nevypořádal námitku, že k záměru mělo být vedeno zjišťovací řízení EIA.

Odvolatel namítl, že žadatel rozdělením svého záměru (dostavby a modernizace stávajícího uzavřeného zdravotnického areálu při ulici Kartouzská) do 4 dílčích staveb obešel zákon č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a konkrétně doložil, v čem spatřuje namítané pochybení. Upozornil, že v důsledku toho sdělení OOP MHMP č.j. S-MHMP-627257/2009/1/OOP/VI/EIA/799P-1/POS z 23.10.2009 nelze považovat za relevantní podklad umožňující, aby v územním řízení byl posouzen soulad se zákonem č. 100/2001 Sb. podle § 90 písm. e) stavebního zákona.

Stavební úřad námitku věcně nevypořádal. Svoje vyjádření k námitce omezil na tvrzení o závaznosti níže citovaných stanovisek OOP MHMP:

K posouzení, zda bude vedeno o stavbě zjišťovací řízení, je kompetentní OOP MHMP. Součástí dokumentace k územnímu řízení je mimo jiné sdělení odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy č.j. S-MHMP-627257/2009/1/OOP/VI/EIA/799P-1/Pos ze 23.10.2009 o tom, že novostavba nepodléhá zjišťovacímu řízení a stanovisko ze dne 21.10.2009 č.j. S-MHMP-594750/2009/1/OOP/VI. Citovaná stanoviska jsou pro stavební úřad závaznými podklady pro územní řízení.

Tvrzení stavebního úřadu o závaznosti stanovisek OOP MHMP je zásadně nesprávné. Postoj stavebního úřadu je pak celkově chybný a ve vztahu k námitce hrubě nedostatečný.

Odvolatel již v námitce k dané otázce upozornil, že účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti.

Konečné posouzení, zda záměr žadatele je v souladu i s požadavky zvláštních právních předpisů (včetně zákona č.100/2001 Sb.) je úlohou stavebního úřadu. Tvrzení o závaznosti daného odborného podkladu nemá oporu v zákonu č.100/2001 Sb. Ten stavebnímu (správnímu) úřadu pouze ukládá, aby vzal obsah stanoviska v úvahu. Správní úřad se smí od požadavků stanoviska odchýlit, musí pouze uvést důvody, kterými byl k tomu veden (viz § 10 odst.(4) zákona).

Jestliže teprve v průběhu územního řízení vyšlo najevo, že žadatel svůj záměr pro účely posuzování vlivu na životní prostředí rozdělil do 4 dílčích záměrů, pak je stavební úřad povinen se tím zabývat.

O tom, že Pavilon Sever je jednou ze součástí rozsáhlého záměru, nemá přitom ani stavební úřad žádnou pochybnost. Tuto skutečnost ostatně konstatuje přímo v UR:

Stavba označená v rozhodnutí „Centrum zdraví Smíchov - Pavilon Sever“ (dále též Pavilon Sever), která je předmětem tohoto rozhodnutí, je součástí záměru dostavby a modernizace stávajícího uzavřeného zdravotnického areálu při ulici Kartouzská. Součástí dostavby a modernizace jsou tyto stavby - následuje výčet staveb.

Stavební úřad tak porušil § 90 písm. e) stavebního zákona, ve kterém se mu ukládá posoudit, zda je záměr žadatele v souladu i s požadavky zvláštních právních předpisů.

III. Odvolací námitky k podkladovým stanoviskům.

H. Stavební úřad věcně nevypořádal námitku odvolatele vůči nedostatům a vadám stanoviska dotčeného orgánu státní správy z hlediska dopravy.

Odvolatel vznesl námitku vůči ve spisu založenému stanovisku silničního úřadu a současně dotčeného orgánu státní správy (DOSS) z hlediska dopravy. Upozornil, že stanovisko vydané odborem dopravy magistrátu hl.města Prahy⁵ je zatíženo následujícími nedostatky a vadami:

- stanovisko není odůvodněno. Není tedy zřejmé, které okolnosti příslušný DOSS zvažoval a jak na jejich základě dospěl k vydanému rozhodnutí.
- záměr vyvolá významné zvýšení dopravního zatížení v ulicích Drtinova, Viktora Huga a Zubatého. Je tedy krajně potřebné prověřit, zda DOSS tyto okolnosti zvažoval.
- stanovisko nebylo vydáno místně příslušným orgánem. Navrhovaný objekt bude připojen na ulici Drtinova. Silničním správním úřadem a DOSS je v tomto případě odbor dopravy a životního prostředí ÚMČ P5. Odbor dopravy MHMP je silničním správním úřadem a DOSS v případě ulice Kartouzská.

Stavební úřad se s námitkami odvolatele věcně nevypořádal a fakticky se jimi vůbec nezabýval. Námitky účastníka řízení směřující k nedostatkům a vadám závazného stanoviska nelze vypořádat pouhým tvrzením, že stanovisko je pro stavební úřad závazné.

Za vypořádání daných námitek nelze tedy považovat strohé konstatování, že

Platné souhlasné stanovisko ve věci vydané odborem dopravy Magistrátu hl.m.Prahy pod č.j. S-MHMP 627352/2009 ze dne 24.8.2009 je pro stavební úřad závazným podkladem pro rozhodování ve věci.

Odvolatel není srozuměn s tím, že stavební úřad námitky vůči stanovisku DOSS odmítá s použitím právě rozporovaného stanoviska bez toho, že by se jimi věcně zabýval a že by k namítaným skutečnostem zaujal postoj a uvedl vlastní hodnocení. Takový postup není ve veřejném zájmu a odporuje procesnímu předpisu, který úřadu ukládá, *aby uvedl důvody svého rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Viz § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatel neočekává od stavebního úřadu, že bude přezkoumávat stanoviska (podkladové správní úkony) DOSS, neboť si je vědom, že to není v jeho pravomoci. Očekává nicméně, že se stavební úřad bude zabývat jeho námitkami zpochybňujícími některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, popř. námitkou, že bylo vydáno kladné stanovisko, aniž je z odůvodnění tohoto stanoviska zřejmé, z jakého důvodu se tak stalo. Těmito rozpory je přitom stavební úřad povinen zabývat se z úřední povinnosti jakožto garant zákonnosti územního řízení.

Stavební zákon předpokládá aktivní postup stavebního úřadu v daném ohledu, nikoliv pouze pasivní sběr odborných vyjádření. Tento závěr je v souladu i s ustálenou judikaturou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009, č.j.4 As 25/2009 – 163; 4. 3. 2009, č.j. 6 As 38/2008 – 123 a ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 88/2008 – 301, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Z prvně zmíněného rozsudku NSS odvolatel cituje:

Pokud účastník stavebního řízení poukazuje na konkrétní skutečnosti, které zpochybňují některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, musí se s těmito tvrzeními stavební úřad důkladně zabývat, a to i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala

⁵ Viz MHMP-683793/2009/DOP-O4/Dů z 24.8.2009.

dodržení stanovených limitů a norem. Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy neznamená stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu k tomu mají pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námitek. Pouhý odkaz na tato stanoviska a rozličná vyjádření jiných správních orgánů však není dostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní uvážení stavebního úřadu a posouzení předložených námitek účastníků řízení po stránce věcné.

V rozsudku NSS č.j. 9 As 88/2008 – 301 je pak uvedeno:

Stavební úřad se proto námitkou směřující proti podkladovým stanoviskům musí zabývat a v kooperaci s příslušným dotčeným orgánem, dotyčné materiály si vyžádat a účastníky s nimi v případě jejich žádosti seznámit. Pokud je stanovisko v řízení před stavebním úřadem ze strany účastníka napadeno jakožto vnitřně rozporné, pak je stavební úřad stejnou cestou, tj. ve spolupráci s tímto orgánem, povinen skutečné či tvrzené rozpory sám odstraňovat. Je zřejmé, že námitkou, dle níž kladné stanovisko bylo vydáno, aniž z odůvodnění tohoto stanoviska je zřejmé, z jakého důvodu je vysloven souhlas (a skutečnosti zmíněné v odůvodnění nasvědčují spíše opačnému závěru), se stavební úřad měl zabývat. Těmito rozpory se stavební úřad má povinnost zabývat z úřední povinnosti jakožto garant zákonnosti územního řízení. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů státní správy se tedy v případě zpochybnění jejich vzájemného souladu jeví jako nedostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu v tomto směru. Stavební úřad by se tak zbavoval své aktivní role v rozhodovacím procesu a jeho role by v krajním případě byla zredukována ad absurdum na pouhý sběr dat (vyjádření, posudků a stanovisek) a pozdější deklarování závěrů dotčených orgánů státní správy cestou formálního vydání rozhodnutí na jejich základě.

Odvolatel tedy shrnuje, že stavební úřad se ve svém rozhodnutí nevypořádal se zcela konkrétními skutkovými námitkami odvolatele k podkladovému stanovisku.

K námitce na absenci odůvodnění předmětného stanoviska odvolatel považuje za potřebné doplnit následující:

Stavební úřad při pořizování a hodnocení podkladových stanovisek plní roli koordinátora a jeho úlohou je zajistit mezi jednotlivými stanovisky soulad. Finální závěr, zda posuzovaná stavba je či není v souladu se všemi chráněnými zájmy, je plně v kompetenci stavebního úřadu. Předpokladem pro úspěch v těchto činnostech je, že stavební úřad bude mít k dispozici podkladová stanoviska obsahující řádné odůvodnění, nikoliv pouze strohé sdělení, zda hodnocený záměr je z posuzovaného hlediska přípustný či nikoliv, popř. obecné fráze bez konkrétního vztahu k posuzovanému záměru.

Odůvodnění závazného stanoviska je rovněž předpokladem pro přezkum závazného stanoviska ve správním soudnictví. Rozšířený senát NSS judikoval⁶, že ve správním soudnictví přísluší přezkoumávat všechna závazná stanoviska a to jak negativní tak pozitivní.

Předpokladem a podmínkou k tomu, aby jakékoliv stanovisko mohlo být přezkoumáno, ovšem je, že musí být řádně odůvodněno. Při absenci odůvodnění je závazné stanovisko nepřezkoumatelné a tudíž ho nelze přijmout jako podkladové stanovisko pro správní rozhodnutí. V opačném případě by byl porušen požadavek transparentnosti rozhodování. Ten je splněn jedině tehdy, jestliže je individuální správní akt přezkoumatelný soudem.

⁶ Viz rozsudek NSS 6 As 7/2005 – 97 z 21.10.2008.

K otázce, který správní orgán je v dané věci místně příslušným silničním úřadem, odvolatel poukazuje na následující skutečnosti:

- stavebník nazval svůj záměr „Centrum zdraví Smíchov - pavilon Sever, Kartouzská ulice, Praha 5“. Tímto názvem označoval daný záměr i při jednání s DOSS. Z DUR je ovšem zřejmé, že navrhovaný objekt se sice bude nacházet v relativní blízkosti ulice Kartouzská, avšak dopravně bude připojen na ulici Drtinova.

Stavební úřad dopravní připojení pavilonu Sever na ulici Drtinova ostatně uvádí v podmínce č.7 pro umístění a projektovou přípravu (viz str.3 UR)

7. Dopravní napojení

a. Pavilon Sever bude dopravně napojen stávajícím vjezdem do areálu zdravotnického zařízení z ulice Drtinová.

- Ulice Kartouzská nebude přímo ovlivněna dopravou vyvolanou daným objektem, budou jí však ovlivněny ulice Drtinova, Viktora Huga a Zubatého.
- závazné stanovisko vydané odborem dopravy MHMP je vydáno ve věci označené CENTRUM ZDRAVÍ - PAVILON SEVER, UL.KARTOUZSKÁ. Z toho vyplývá, že odbor dopravy MHMP mylně předpokládal, že stavba bude dopravně připojena na ulici Kartouzská a proto se považoval za místně příslušný úřad k vydání stanoviska.
- ze sdělení odboru dopravy a ochrany životního prostředí ÚMČ P5 je zřejmé, že i posledně jmenovaný úřad mylně předpokládal, že stavba bude dopravně připojena na ulici Kartouzská a proto se naopak nepovažoval za místně příslušný úřad k vydání stanoviska.

Odbor dopravy a ochrany životního prostředí ÚMČ P5 k výše uvedenému záměru sděluje, že příslušným silničním správním úřadem ul. Kartouzská je odbor dopravy Magistrátu hl.m. Prahy Jungmannova 29/35, Praha 1, a proto je nutno se s Vaší žádostí obrátit na tuto instituci.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že silničním správním úřadem místně příslušným pro tuto ulici je tedy odbor dopravy a životního prostředí ÚMČ P5.

Odvolatel na daný rozpor stavební úřad upozornil. Je tedy s podivem, že stavební úřad věc neproověřil, přestože na to měl dostatek času.

Vzhledem k uvedeným rozporům a vadám odvolatel požaduje, aby závazné stanovisko DOP MHMP z hlediska dopravy bylo přezkoumáno podle § 149 odst. 4 správního řádu.

I. Stavební úřad věcně nevypořádal námitku na nedostatky závazného stanoviska orgánu státní památkové péče.

Odvolatel podrobně vysvětlil, v čem spatřuje nedostatky daného závazného stanoviska.

Současně požádal, aby

- stavební úřad upozornil OKP MHMP na rozpory v jím vystaveném stanovisku a prověřil s ním otázku souladu záměru s urbanistickou strukturou území.
- si stavební úřad vyžádal úplný text vyjádření NPU a učinil jej součástí podkladů řízení.
- do podkladů řízení byla doplněna i situace geodetického zaměření polohy stromů na pozemku 3066/1 včetně změření velikosti jejich koruny, kterou žadatel předložil MHMP OKP společně s námitkami vůči vyjádření NPU.

Stavební úřad ovšem na dané požadavky nereagoval a podobně jako v případě stanoviska DOSS z hlediska dopravy uvedl k odvolatelovým námitkám pouze odkaz na samotné rozporované stanovisko:

Platné závazné stanovisko OKP MHMP č.j. S-MHMP 59424/2009/Pul ze dne 18.11.2009, kterým dotčený orgán státní památkové péče na území hl.m.Prahy podle zákona č. 20/1987 Sb., posoudil záměr stavby Pavilon Sever z hlediska zájmů státní památkové péče jako přípustný bez podmínek je pro stavební úřad závazným podkladem pro rozhodování ve věci. Námitce se nevyhovuje.

Přístup a postup stavebního úřadu vyjádřený výše citovaným vyjádřením je nesprávný a odporuje očekáváním kladeným na správní orgán.

Podrobný rozbor k otázce správného postupu stavebního úřadu v případě, kdy námitky účastníka řízení směřují vůči podkladovému stanovisku, odvolatel uvedl v odvolací námitce H. Na tomto místě uvedené závěry se plně vztahují i k této odvolací námitce.

K požadavku na doplnění podkladů řízení o dokumenty, z nichž DOSS vycházel při vydání podkladového stanoviska, odkazuje odvolatel na rozhodnutí NSS 9 As 88/2008 – 301 z 6.8.2009, www.nssoud.cz (důraz v citaci doplněn odvolatelem).

Jestliže účastník řízení napadá stanovisko dotčeného orgánu a namítá jeho rozpornost, přičemž se dožaduje podkladů, z nichž tato stanoviska měla vycházet, jak tomu bylo v daném případě, pak je postup stavebního úřadu, který odmítne námitku účastníka s tím, že seznámit s podklady dotčených orgánů jej nemůže (nebo je nemá ve své dispozici), a odkáže jej přímo na dotčený orgán, zjevně nesprávný. Městský soud správně poukázal také na skutečnost, že v případě žalobce nešlo o závazná stanoviska vydávaná samostatným řízením, v němž by mohli účastníci řízení účinně hájit svá práva. V souzené věci je nesporné, že se jednalo o podkladová stanoviska, před jejichž vydáním neprobíhá žádné správní řízení. Nešlo tedy o případ řetězcích se aktů vydávání závazných stanovisek, kde, pokud tak výslovně stanoví zákon, žádná úvaha stavebnímu úřadu ve vztahu k příslušnému úseku veřejné správy nepřísluší.

...

Odkázat lze v návaznosti na shora uvedené i na judikát Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 11. 2002, č. j. 6 A 7/2002 – 55, v němž Vrchní soud vyslovil názor, že vyšel-li správní orgán v důvodech rozhodnutí z podkladů dotčeného orgánu státní správy (v daném případě Správy CHKO), pak je na místě, aby také uvedl, jaká skutková zjištění z těchto podkladů vyvodil. Přiklonil-li se přitom správní orgán k názoru jedné strany, pak je třeba, aby se odborně vypořádal s názory druhé strany a vyvrátil je. V posuzovaném případě je nutno názorem druhé strany rozumět názor, který ohledně podkladových stanovisek dotčených orgánů vyjádřili účastníci řízení (mj. i žalobce) ve svých námitkách.

Stavební úřad se proto námitkou směřující proti podkladovým stanoviskům musí zabývat a v kooperaci s příslušným dotčeným orgánem, dotyčné materiály si vyžádat a účastníky s nimi v případě jejich žádosti seznámit. Pokud je stanovisko v řízení před stavebním úřadem ze strany účastníka napadeno jakožto vnitřně rozporné, pak je stavební úřad stejnou cestou, tj. ve spolupráci s tímto orgánem, povinen skutečné či tvrzené rozpory sám odstraňovat. Je zřejmé, že námitkou, dle níž kladné stanovisko bylo vydáno, aniž z odůvodnění tohoto stanoviska je zřejmé, z jakého důvodu je vysloven souhlas (a skutečnosti zmíněné v odůvodnění nasvědčují spíše opačnému závěru), se stavební úřad měl zabývat. Těmito rozpory se stavební úřad má povinnost zabývat z úřední povinnosti jakožto garant zákonnosti územního řízení. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů státní správy se tedy v případě zpochybnění jejich vzájemného souladu jeví jako nedostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu v tomto směru. Stavební úřad by se tak zbavoval své aktivní role v rozhodovacím procesu a jeho role by v krajním případě byla zredukována ad absurdum na pouhý sběr dat (vyjádření, posudků a stanovisek) a pozdější deklarování závěrů dotčených orgánů státní

správy cestou formálního vydání rozhodnutí na jejich základě. Je zřejmé, že takovou pasivní roli stavebnímu úřadu zákon nepřisuzuje.

Vzhledem k absenci reakce ze strany stavebního úřadu na namítané rozpory a vady odvolatel požaduje, aby závazné stanovisko OKP MHMP z hlediska zájmů státní památkové péče bylo přezkoumáno podle § 149 odst. 4 správního řádu.

J. Závazné stanovisko OOP MHMP k ovlivnění krajinného rázu není odůvodněno.

Závazné stanovisko OOP MHMP k ovlivnění krajinného rázu neobsahuje žádné odůvodnění.

Stanovisko obsahuje pouze níže citované 4 věty mající vztah k posuzovanému záměru.

Umístěním výše uvedené stavby nemůže být snížen či změněn krajinný ráz. Jedná se o novostavbu zdravotnického zařízení. Stavba se svou hmotou nebude výrazně uplatňovat v širším území. Zájem chráněný OOP MHMP v dané věci tedy není dotčen.

Skutečnost, že se jedná o novostavbu zdravotnického zařízení, je z hlediska posouzení vlivu stavby na krajinný ráz naprosto irelevantní.

Odvolatel rovněž nesouhlasí s tvrzením, že stavba se svou hmotou nebude výrazně uplatňovat v širším území. DUR neobsahuje žádné pohledy dokumentující začlenění stavby do krajiny – viz odvolací námitka D. Vzhledem k tomu OOP MHMP nemohl spolehlivě posoudit, jak se stavba začlení do okolí a jak se její hmota bude uplatňovat v bližším nebo širším okolí.

OOP MHMP k otázce posouzení vlivu stavby na krajinný ráz přistoupil naprosto formálně. Stavební úřad si přitom byl povinen daný nedostatek podkladového stanoviska uvědomit, neboť absence pohledů dokumentujících začlenění stavby do okolí v DUR mu byla známa.

Vzhledem k tomu odvolatel požaduje, aby závazné stanovisko OOP MHMP k ovlivnění krajinného rázu bylo přezkoumáno podle § 149 odst. 4 správního řádu.

IV. K názoru stavebního úřadu na dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny v řízení.

K námitkám odvolatele stavební úřad souhrnně uvedl (důraz doplněn odvolatelem)⁷:

Ve smyslu § 70, odst. 2 a 3 tohoto zákona (č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů) je účastenství sdružení vázáno na splnění určitých podmínek, mj. na to, aby mělo občanské sdružení ve stanovách zakotveno, že jeho hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny, a aby bylo úřadem shledáno, že v řízení mohou být zájmy ochrany přírody a krajiny dotčeny. Stavební úřad shledal, že v tomto územním řízení mohou být zájmy ochrany přírody a krajiny dotčeny v obecné rovině (§ 5 zákona č. 114/1992 Sb.), a proto akceptoval oznámení OS o účastenství v řízení. Přesto, že uplatněné námitky OS značně přesahují rozsah zmocnění dané OS zákonem č. 114/1992 Sb., stavební úřad se zabýval všemi uplatněnými námitkami.

Odvolatel zásadně nesouhlasí se stavebním úřadem v tom, že v řízení mohou být zájmy ochrany přírody dotčeny pouze v obecné rovině. Zájmy ochrany přírody a krajiny jsou v daném řízení dotčeny naprosto konkrétně, jak dokladují odvolací námitky v tomto podání. V případě námitky pod body A a B se jedná o zájem ochrany přírody a krajiny na ochraně konkrétní zeleně, v daném případě zesílený tím, že předmětná zeleň je chráněna územním plánem a že zájem na jejím zachování vyjádřil i orgán státní správy místně příslušný k vydání povolení ke kácení dřevin.

⁷ Viz bod II. na str.18 UR uprostřed.

Jestliže stavební úřad tvrdí, že se zabýval všemi uplatněnými námitkami, pak je s podivem, že se řádně nevypořádal s námitkou na kolizi záměru se zájmem na ochraně zeleně a že její zamítnutí vůbec neodůvodnil.

Odvolatel je občanským sdružením, které hájí zájmy upravené zákonem o ochraně přírody a krajiny. Vymezením těchto zájmů se zabývají zejména ust. § 1 až § 3 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Zmíněná ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny vymezují dotčené zájmy velmi široce. Vzhledem k tomu převládá shoda na potřebě extenzivního výkladu toho, zda argumentace ekologického občanského sdružení souvisí se zájmy vymezenými citovaným zákonem.

Jestliže odvolatel uplatňuje námitky k velikosti a architektonickému ztvárnění stavby a k jejímu začlenění do krajiny, pak sleduje zájem na ochraně krajiny a jejího vzhledu podle písm. g) čl. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, v němž se uvádí, že ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona se zajišťuje zejména

.....

g) spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyvážené a esteticky hodnotné krajiny.

V. Závěrečný návrh

Stavební úřad se věcí nezabýval natolik dostatečně, aby byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou pochybnosti. Tím porušil ust. § 3 správního řádu a rovněž i ust. § 90 stavebního zákona.

Neodůvodnění rozhodnutí o námitce odvolatele způsobuje nepřezkoumatelnost územního rozhodnutí pro nedostatek důvodů

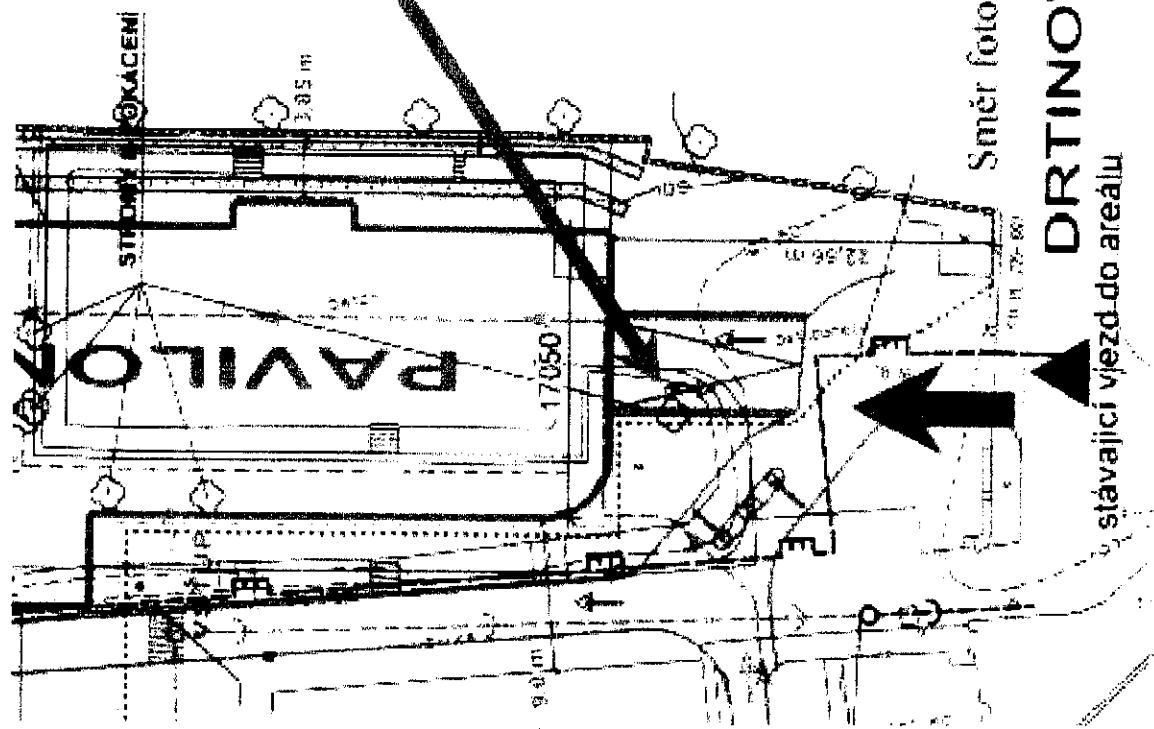
Vzhledem k tomu a vzhledem k dalším výše označeným nezákonnostem odvolatel navrhuje, aby rozhodnutí o umístění stavby bylo zrušeno a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

S přátelským pozdravem

Sdružení pro ochranu příznivých životních podmínek
od Bulovky po Šalamounku v Praze 5
Mikšovského 818/13
158 00 Praha 5
IČO: 27019951

Ing. Jan Formánek
předseda Sdružení POPŽP

Příloha

- OBŘÍSY OBJEKTU PAVILON SEVER
- - - OBŘÍSY PODZEMNÍCH GARÁŽÍ PAVILONU SEVER
- OBŘÍSY 7 NP
- - - DOČASNÝ RESPERKTIVNÍ TRVALÝ ZÁBOR
- ▨ ZPEVNĚNÁ PLOCHA PRO PRŮJEZD HÁSIČSKÝCH VOZIDEL

